

Definitieve beschikking

F.J.A. Loijen
Kruisvennendijk 31
6035 RS OSPEI

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Besluit op aanvraag om vergunning ex artikel 16 en 19d
Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1322199/1350829

Directie

Ecologie

Aanvraag

Bij brief van 11 augustus 2007 heeft u een aanvraag ingediend om een vergunning ingevolge artikel 16 en 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: de wet). De vergunningaanvraag is op 14 augustus 2007 ontvangen. De aanvraag heeft betrekking op het uitbreiden van een melkrundveebedrijf in de nabijheid van het Natura 2000-gebied Groote Peel.

Adviezen en zienswijzen

Ter voldoening aan het bepaalde in de Natuurbeschermingswet 1998 hebben wij het college van Gedeputeerde Staten van de Provincie Limburg gevraagd om instemming met ons besluit en hebben wij advies gevraagd aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Nederweert.

Tevens hebben wij ingevolge de Algemene wet bestuursrecht Werkgroep Behoud de Peel (WBdP) en Staatsbosbeheer de gelegenheid gegeven een zienswijze inzake uw aanvraag naar voren te brengen.

Op 19 november 2007 heeft de provincie Limburg aangegeven in te stemmen met onderhavig besluit.

Op 27 september 2007 is een reactie ontvangen van Werkgroep Behoud de Peel (WBdP). WBdP stelt dat er een toename is van de depositie dat, gezien het vereiste extreem voedselarme karakter van het gebied, kan worden vergund mits er voldoende gesaldeerd wordt.

Onze reactie: Op 23 mei 2007 is het toetsingskader Ammoniak en Natura 2000 bekend gemaakt. Het toetsingskader is bedoeld als handreiking om te beoordelen of de uitbreiding geen significante negatieve effecten heeft op het Natura 2000 gebied ofwel de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura

Het provinciehuis is vanaf het centraal station bereikbaar met stadsbus, lijn 61 en 64, halte Provinciehuis of met de treintaxi.

2000-gebieden mogen niet in gevaar worden gebracht. Wij beoordelen de aanvraag aan de hand van dit toetsingskader (zie hierna).

Nummer

1322199/1350829

Met dit toetsingskader is saldering niet meer mogelijk. Er is voor gekozen om alle bedrijven de mogelijkheid te geven om tot een drempel van 5% van de kritische depositiewaarde uit te breiden. Dit betekent ook dat als bedrijven onder de drempelwaarde blijven, bestaand gebruik (en onderliggende vergunning) niet nodig is om bij de beoordeling te betrekken.

Tenslotte zijn de locaties van de emissiepunten van de stallen en de gevoelige locaties opnieuw bepaald en uitgedrukt in de X- en Y-coördinaten (Rijksdriehoekcoördinaten). De ligging is weergegeven op bijgevoegde kaart.

Binnen de gestelde termijn is geen advies ontvangen van de gemeente Nederweert en is ook geen zienswijze van Staatsbosbeheer ontvangen.

Natuurbeschermingswet 1998 (wettelijk kader)

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) kan een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument (artikel 10, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998, hierna: de wet). Op grond van artikel 10a wijst de minister van LNV gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nr. 79/409 (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 (Habitatrichtlijn).

Een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet vervalt met ingang van het tijdstip waarop doch slechts voor zover dat beschermd natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen gebied als bedoeld in artikel 10a, eerste lid van de wet. De instandhoudingsdoelstelling van laatstgenoemd gebied heeft in dat geval mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen aanwijzingsbesluit (artikel 15 a, tweede en derde lid van de wet).

Vogelrichtlijngebieden die al door de Minister zijn aangewezen gelden als gebieden als bedoeld in artikel 10a van de wet (ingevolge artikel V, eerste lid, van de Wet van 20 januari 2005 tot wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 in verband met Europeesrechtelijke verplichtingen). In gevallen waarin een beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een reeds aangewezen Vogelrichtlijngebied vervalt met ingang van 1 oktober 2005 het besluit houdende de aanwijzing van dat beschermde natuurmonument (ingevolge het tweede lid van artikel V).

De minister van LNV heeft de Habitatrichtlijngebieden nog niet conform artikel 10a danwel artikel 12 lid 3 (voorlopig) van de wet aangewezen. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de door Nederland aangemelde Habitatrichtlijngebieden op de communautaire lijst geplaatst. De Habitatrichtlijn maakt voor de toepasselijkheid van artikel 6, lid 2, 3 en 4 geen onderscheid tussen formeel aangewezen gebieden en gebieden die door de

Europese Commissie zijn vastgesteld. Nu de Natuurbeschermingswet 1998 dient ter implementatie van de Habitatrichtlijn dient artikel 16 van de wet richtlijnconform te worden geïnterpreteerd. Voornoemde uitleg is conform de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 28 februari 2007 (nr. 200604026). Dat betekent dat ook voor Habitatrichtlijngebieden een vergunningsplicht ex artikel 19d van de wet wordt aangenomen als er sprake is van activiteiten die effecten kunnen hebben op deze gebieden.

Nummer
1322199/1350829

Op grond van artikel 16, eerste lid, van de wet is het verboden zonder vergunning in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen, die schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument of die het beschermd natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Artikel 19d, eerste lid, van de wet bepaalt dat het verboden is zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen projecten te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een op grond van artikel 10a, eerste lid, van de wet aangewezen gebied kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval, projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

Bij het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de wet moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstelling van het betrokken gebied (artikel 19e van de wet).

Toetsingskader ammoniak en Natura 2000

Op 23 mei 2007 is het toetsingskader Ammoniak en Natura 2000 bekend gemaakt. Het toetsingskader is bedoeld als handreiking om te beoordelen of de uitbreiding geen significante negatieve effecten heeft op het Natura 2000 gebied ofwel de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden mogen niet in gevaar worden gebracht. In het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn daarom op basis van wetenschappelijk onderzoek normen ontwikkeld (de drempelwaarde en de norm voor grondgebondenheid) die aan dit criterium voldoen.

Voor het beantwoorden van de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan, is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele veehouderijen of van de groep bedrijven waarvoor het onderhavige toetsingskader zal gelden

van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie. De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een sterk dalende trend. Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35% afgenomen (Natuurbalans 2006, MNP). Deze trend zal zich –zo blijkt ook uit het Alterrarapport¹- de komende jaren voortzetten, in elk geval tot en met 2015. Uit het Alterrarapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven (het toepassen van emissiearme technieken) zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het MNP de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie ook de komende jaren verder afnemen (p. 25 Alterrarapport). Deze afname is onder andere het gevolg van het generieke emissiebeleid. Een en ander betekent dat ondanks het feit dat met het toetsingskader een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is, de totale belasting op de onderzochte Natura2000-gebieden zal afnemen. Daar komt bij dat de gemiddelde depositie die wordt veroorzaakt door de ‘gebiedseigen’ stal- en opslagmissie slechts een klein deel (4-8 %) is van de totale stikstofdepositie op een Natura 2000 gebied. Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het opnemen van de drempelwaarde van 5% in het toetsingskader geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend voor activiteiten waarvan de ammoniakdepositie minder is als 5% van de kritische depositiewaarde.

Nummer

1322199/1350829

Nu vaststaat dat uitbreidingen tot 5% van de kritische depositiewaarde en bij het hanteren van de norm voor lokaal grondgebonden melkveehouderij van 250 kg N/jaar, afzonderlijk noch in combinatie met andere plannen en projecten significante gevolgen kunnen hebben, is het niet nodig dat bij vergunningverlening een passende beoordeling plaatsvindt.

¹ 1 Onderzoek naar de ammoniakdepositie op 5 habitatgebieden ten behoeve van het interim toetsingskader Natura 2000 en Ammoniak, Een scenariostudie naar de ammoniakdepositie op habitatgebieden volgens de ontwikkeling van de veehouderij tot 2015 bij een gemaximaliseerde depositie (drempelwaarde) per bedrijf, Edo Gies, Albert Blecker, Alterra-rapport 1491, 2007

Beschermd gebied (Natura 2000-gebied, beschermd natuurmonument)

Nummer

1322199/1350829

Beschermd natuurmonument

Het gebied de Groote Peel is bij besluit van 13 november 1990, aangewezen als beschermd natuurmonument en staatsnatuurmonument. Het gebied is in deze beschikking omschreven als een complex van fragmenten levend hoogveen, beginstadia van regenererend hoogveen, droge en natte heidegemeenschappen, oligotrofe tot mesotrofe vennen en droog tot nat loofbos, die tezamen een in ecologisch en hydrologisch opzicht samenhangend geheel vormen.

Vogelrichtlijngebied

Het gebied de Groote Peel is aangewezen als speciale beschermingszone krachtens de richtlijn inzake behoud van de vogelstand (79/409/EEG), bij besluit van 29 oktober 1986. Zoals hiervoor bij het wettelijk kader is aangegeven, is deze aanwijzing een besluit overeenkomstig artikel 10a van de wet.

Voor zover het beschermd natuurmonument deel uitmaakt van dit gebied, vervalt het beschermd natuurmonument. De doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen besluit maken onderdeel uit van de instandhoudingsdoelstelling zoals die is opgenomen in de aanwijzing in het kader van de Vogelrichtlijn.

De Groote Peel kent een grote landschappelijke afwisseling van onder meer open en droge heideterreinen, waterplassen, struwelen en moerassige laagten met veenputten. Volgens het aanwijzingsbesluit (1996) zijn er tal van broedvogels aanwezig waaronder geoorde fuut, roerdomp, wespandief, bruine kiekendief, kwartel, waterral, porseleinhoen, kleinst waterhoen, klein waterhoen, zwarte stern en blauwborst. Als pleisterplaats dient het gebied voor doortrekkende kraanvogels, terwijl in de winterperiode vele rietganzen de Groote Peel als overwinteringsgebied gebruiken.

In de periode 1993-97 behoorde het gebied tot één van de vijf belangrijkste broedgebieden van de blauwborst en tot één van de vijf belangrijkste pleisterplaatsen van de kraanvogel in Nederland (soorten van bijlage I). Het gebied is wegens het voorkomen van behoorlijke aantallen (peilperiode 1993-97) verder van betekenis voor de volgende soort van bijlage I: porseleinhoen (broedvogel). Andere trekkende soorten waarvoor het gebied van betekenis is wegens het voorkomen van behoorlijke aantallen: dodaars, geoorde fuut en roodborsttapuit (broedvogels); taigarietgans, toendrarietgans en kolgans.

Habitatrichtlijngebied

Het gebied de Groote Peel is aangemeld als speciale beschermingszone krachtens de Habitatrichtlijn (92/43/EEG).

Op 20 mei 2003 vond de definitieve aanmelding plaats. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de lijst vastgesteld. Het gebied is nog niet aangewezen en er zijn nog geen instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd.

Nummer
1322199/1350829

Het gebied is op de communautaire lijst geplaatst omdat de Groote Peel één van de belangrijkste gebieden in Nederland is voor de volgende soorten en habitats:

- Psammofiele heide met *Calluna* en *Genista* [2310];
- Noord-Atlantische vochtige heide met *Erica tetralix* [4010] en
- Aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is [7120].

Daarnaast is het gebied de Groote Peel van belang omdat het één van de laatste, grotendeels afgegraven, hoogveengebieden is die gespaard zijn gebleven voor ontginning. Genoemde vegetatietypen zijn gebonden aan zeer natte en zeer voedselarme milieuomstandigheden.

Feiten en omstandigheden

Stikstofdepositie

Het grootste gedeelte van de Nederlandse natuurgebieden heeft te lijden onder verzuring, vermesting en verdroging. Hierdoor gaan kwetsbare en vaak bijzondere planten- en diersoorten achteruit en maken plaats voor meer algemene soorten. Een teveel aan stikstof- in de vorm van stikstofoxiden en ammoniak- is hier voor een groot deel debet aan. Stikstof is een essentieel element voor al het leven op aarde en zeer bepalend voor de vitaliteit van onder andere de planten. Een teveel en een tekort van stikstof (N) verstoort echter de balans en heeft nadelige gevolgen voor de natuur. Door het teveel aan stikstof krijgen planten, die daar goed tegen kunnen en/of stikstofminnend zijn, de overhand. Meer zeldzame en kwetsbare plantengemeenschappen worden door deze algemene snel groeiende soorten verdrongen. Dit heeft weer effecten op de kwetsbare fauna die afhankelijk is van de getroffen plantengemeenschappen. Habitatrichtlijngebieden kunnen pas toereikend tegen verzuring en vermesting worden beschermd wanneer bekend is wat de maximale hoeveelheid stikstof is die de habitattypen kunnen verdragen (de *kritische depositiewaarde* of *critical load*). Elk habitatype heeft zijn eigen gevoeligheid voor stikstof. Dat heeft te maken met de soort planten en de combinatie waarin ze voorkomen (plantengemeenschappen) met de bodem, het klimaat en dergelijke (Bron: Te veel van het goede, juni 2004). Rapport is gebaseerd op onderzoek door Alterra en TNO in opdracht van Stichting natuur en Milieu en de 12 provinciale milieufederaties. Het onderzoeksverslag is te vinden op de website van Stichting Natuur en Milieu (www.natuurenmilieu.nl).

Overwegingen**Nummer**

De Natuurbeschermingswet 1998 zelf en het toetsingskader “Ammoniak en Natura 2000” zijn op onze beslissing van toepassing. Van de voorgenomen activiteit worden geen andere nadelige effecten verwacht.

1322199/1350829

In onderhavig geval betreft het een melkrundveebedrijf. Er is echter geen sprake van een graasdierbedrijf dat grondgebonden is. Het bedrijf heeft derhalve slechts een beperkte landschappelijke en ecologische betekenis.

Een natuurgebied kan, afhankelijk van de natuurwaarden die er aanwezig zijn, een bepaalde hoeveelheid stikstofdepositie verdragen. Deze hoeveelheid, waarbij er geen aantoonbare schade optreedt, is de kritische depositiewaarde. Voor het Natura 2000-gebied Groote Peel wordt een kritische depositiewaarde gehanteerd van 400 mol N/ha/jaar.

Als na uitbreiding de ammoniakdepositie door een veehouderij op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied niet hoger is dan vijf procent van de kritische depositiewaarde voor het natuurgebied, kan de vergunning worden verleend. De ammoniakdepositie na uitbreiding (de depositiewaarde) wordt vastgesteld op basis van het Ammoniak-depositiemodel: AAgro-Stacks, dat is ontwikkeld door KEMA en WageningenUR.

Voor het doorlopen van het Ammoniak-depositiemodel “AAgro-Stacks” wordt eerst de ammoniakemissie per emissiepunt berekend aan de hand van de diercategorie, het stalsysteem met bijbehorende emissiefactor volgens de Regeling ammoniak en veehouderij en het aantal dieren per diercategorie. De berekening van de ammoniakemissie is per emissiepunt in onderstaande tabellen weergegeven.

Details van emissiepunt 1

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
A1.6.1	Melkrundvee	117	9,5	1111,5
Totaal emissiepunt				1111,5

Details van emissiepunt 2

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
A1.6.1	Melkrundvee	5	9,5	47,5
A3	Jongvee	70	3,9	273,0
Totaal emissiepunt				320,5

* stalsysteem weergegeven door code zoals opgenomen in de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 14 mei 2007

Van elk emissiepunt is de totale emissie in kg ammoniak per jaar berekend. Vervolgens wordt de exacte locatie van de emissiepunten van de stallen bepaald, uitgedrukt in de X- en Y-coördinaten (Rijksdriehoekcoördinaten). Daarnaast spelen de hoogte van het emissiepunt, de (gemiddelde) gebouwhoogte, de diameter van het emissiepunt en de uitreesnelheid een rol bij het bepalen van de depositie op het natuurgebied. De genoemde parameters zijn weergegeven in onderstaande tabel.

BronID	X-coord.	Y-coord.	Hoogte (m)	Gem. hoogte (m)	Diam. (m)	Uittr. snelheid (m/s)	Emissie kg ammoniak/jaar
stal 1	186 050	370 185	6,9	6,7	0,5	4,00	1 112
stal 2	186 025	370 160	5,6	5,4	0,5	4,00	321

Tenslotte wordt de exacte locatie bepaald van een aantal maatgevende punten op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied. Overeenkomstig de lijn die, door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, wordt gevolgd mag de depositie op het gehele gebied de drempelwaarde niet overschrijden (zie onder andere zaaknummer 200500045/1, uitgesproken 4 januari 2006). De ligging van de gevoelige locaties is weergegeven op bijgevoegde kaart.

Deze locaties worden ingevoerd in het verspreidingsmodel. Het model berekent vervolgens de depositie in mol ammoniak/ha/jaar op de ingevoerde (gevoelige) locaties. De coördinaten van de gevoelige locaties en de berekende depositie op dat punt zijn weergegeven in onderstaande tabel.

Nummer

1322199/1350829

Naam	X coördinaat	Y coördinaat	Depositie (mol/ha/jaar)
aanvraag	184 950	371 125	3,54
1	185 133	371 035	4,56
2	185 259	371 195	4,66

De depositie op de Groote Peel, berekend met het Ammoniak-depositiemodel, bedraagt 4,66 mol per hectare per jaar. Dit is kleiner dan de drempelwaarde (5 %), die op grond van het toetsingskader wordt aangehouden. Derhalve zal de verandering niet leiden tot een verslechtering afgezet tegen de instandhoudingsdoelstellingen van de kwaliteit van de natuurlijke habitats.

Besluit**Nummer**

1322199/1350829

Gelet op de bepalingen in de Natuurbeschermingswet 1998

**VERLENEN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-BRABANT
HIERBIJ VERGUNNING EX ARTIKEL 16 EN 19d**

aan F.J.A. Loijen voor het veranderen van het melkrundveebedrijf aan Kruisvennendijk 31 te Ospel met een bijbehorende depositie op het dichtstbijzijnde gebied Groote Peel van 4,66 mol/ha/j.

Aan deze vergunning zijn de volgende voorschriften en beperkingen verbonden:

1. Wanneer de houder van de vergunning handelt in strijd met de voorschriften, kan deze vergunning op grond van artikel 43 lid 2 Natuurbeschermingswet 1998 worden gewijzigd of ingetrokken.
2. De depositie van het melkrundveebedrijf op de Groote Peel mag niet meer bedragen dan 4,66 mol/ha per jaar.

Begrip

Depositie: de ammoniakdepositie berekend op basis van het Ammoniak-depositiemodel: AAgro-Stacks, versie 1.0.

's-Hertogenbosch, 4 december 2007.

Overeenkomstig het door Gedeputeerde
Staten van Noord-Brabant genomen besluit,
namens deze,

ir. M.C. Visser,
bureauhoofd Natuurverkenningen.

Bekendmaking en kennisgeving

Dit besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan aanvrager (F.J.A. Loijen) en degene die een zienswijze hebben ingediend. Kennisgeving vindt plaats in het **Limburgs Dagblad Gewest Noord Limburg** d.d. 18 december 2007.

Nummer

1322199/1350829

Rechtsmiddelen

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u schriftelijk bezwaar maken binnen zes weken (vanaf 1 dag) na verzending van dit besluit.

Het bezwaarschrift moet voorzien zijn van een handtekening, naam en adres, datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en waarom u het met dat besluit niet eens bent.

Het bezwaarschrift moet worden gericht aan:

Het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
T.a.v. het secretariaat van de hoor- en adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Wij verzoeken u om op de linkerbovenhoek van de envelop het woord "bezwaarschrift" te vermelden.

Het secretariaat van de hoor- en adviescommissie is bereikbaar op telefoonnummer (073) 680 83 04, faxnummer (073) 680 76 16 en e-mailadres bezwaar@brabant.nl.

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is daarom mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een zogenaamde "voorlopige voorziening" te vragen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende de tijd die nodig is om het bezwaar te behandelen. Voorwaarde om zo'n voorlopige voorziening te vragen is, dat er sprake is van een spoedeisend belang.

Voor het vragen van een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd.

Afschrift aan:

Nummer

- 0 Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur,
Postbus 20401, 2500 EK Den Haag
- 0 Ministerie van LNV, Directie Regionale Zaken, Vestiging Eindhoven,
t.a.v. De heer G. Verschuren, Postbus 6111, 5600 HC EINDHOVEN
- 0 Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente
Nederweert, Postbus 2728, 6030 AA Nederweert
- 0 Werkgroep Behoud de Peel, t.a.v. Wim van Opbergen, Postbus 139,
5750 AC Deurne
- 0 Staatsbosbeheer, Mevr. G. Durville, Postbus 330, 5000 AH Tilburg
- 0 Provincie Limburg, Afdeling Vergunningen en Subsidies, Postbus 5700,
6202 MA Maastricht
- 0 handhaver (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 A. v/d Zee (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 **E. Deckers, auteursexemplaar (NV - V13-flex)**
- 0 dossier

1322199/1350829